

Jurij Dalmatin i. dr. Luteranci so si lastili to svetišče in ga sploh imenovali »naša cerkev«. V luteranski dobi je cerkev mnogo trpela, zato so jo leta 1776. iznova sezidali. V njej je maševal tudi naš prvi slovenski pesnik Valentin Vodnik. Leta 1831. so cerkev izpremenili v navadno hišo ter ji nadzidali dve nadstropji. Tako je ostalo poslopje do potresa leta 1895. (Slika cerkve sv. Elizabete glej v »Zvončku« števil. 10, letnik 1926/27, str. 228.)

Na Bregu, med šentjakobskim mostom in sedanjo hišo Petra Kozine je stala že v 15. stoletju cerkva, posvečena sv. Klemenu in sv. Fridolinu, ki jo je dal sezidati ljubljanski meščan Henrik Staudthaimer. Zaradi turških napadov in luteranstva je cerkva popolnoma razpadla, zato jo je dal podreti bistriški prior Avguštin Brence in na njeno mesto postaviti novo cerkev, posvečeno sv. Brunonu in sv. Hugonu. Nova cerkev je bila posvečena leta 1606. na dan sv. Lovrenca, zato so jo imenovali tudi cerkev sv. Lovrenca. Leta 1793. je kupil Žiga baron Cojz to svetišče in ga dal podreti. (Slika te cerkve glej v »Zvončku« števil. 5, letnik 1927/28.) Koncu leta 1923. je štela župnija 3785 prebivalcev.

Solza.

*Če si videl solzo kdaj
v matere očesu,
v srcu plameni ti naj
kakor solnce v kresu.*

*Ko ti v srcu bo hudó,
boš solzé pretakal,
spomni se na to solzó
in ne boš več plakal.*

*V mislih nanjo se tedaj
solza ti utrne,
v matere te vodi raj,
srečo vso ti vrne.*

Danilo Gorinšek.

Franček — aeroplan.

*Franček naš je aeroplan.
Naj o tem nihče ne dvomi,
Franček ga takoj nalomi,
ker zares je aeroplan.
Na klavirju stol — zares! —
Franček leže nanj počez,
kobaca hudó z nogami,
mahedra še več z rokami*

*in se dere brez pokoja —
to pač je drdranje stroja.
A nesreča ne miruje:
Franček že na tleh zdihuje
in si boža zadnjo stran
in nič več ni aeroplan:
da ga zlo več ne zaloti,
Franček zdaj je pri — pehoti.*

Danilo Gorinšek.